

Závěrečné události Země

DOBA KONCE A NUTNOST SE ROZHODNOUT

Texty na tento týden

J 8,32; Ez 20,12.20; Zj 7,1.2; Zj 14,1; Jl 2,21–24; Oz 6,3; Jk 5,7.8; Zj 18,1–5

Základní verš

„Pravdu získej a nekupči moudrostí, kázní a rozumností.“ (Př 23,23)

Představ si, že jsi rodičem vysokoškolačky, která má autem přijet domů na prázdniny. Když čekáte na její příjezd, úzkostlivě sledujete zprávy o počasí. Začínáte mít obavy, protože počasí se rychle zhoršuje. Na obzoru se rýsují mraky. Začíná hustě pršet a navíc prudce fouká vítr. Pod jeho náporom se polámaly některé stromy podél cesty. Brzy je hlavní cesta domů naprosto neprůjezdná. Potom se od jednoho ze sousedů, který právě dorazil domů, dozvíš, že se dá projet po vedlejších cestách. Auta sice musí jet pomalu a objíždět některé spadlé větve, ale cesta je sjízdná. Přestože je komunikace složitá, můžeš své dceři poslat alespoň textovou zprávu, ve které jí podrobně popíšeš, jak se může bezpečně dostat domů.

Ježíši velmi záleží na tom, aby nás provedl bouřemi života a pomohl nám dostat se domů. Ellen G. Whiteová píše: „Přichází bouře, neúprosná ve své zuřivosti. Jsme připraveni jí čelit?“ (8T 315) Cílem Kristova života, jeho smrti, vzkříšení a služby v nebeské svatyni je zajistit, abychom se dostali domů. Prorocká poselství knih Daniel a Zjevení jsou Boží pokyny zejména pro lidi v době konce. Rady a proroctví nám mají pomoci překonat životní bouře, abychom jednoho dne mohli pocítit vroucí objetí milujícího Spasitele.

Cílem lekce na tento týden je odhalit, co říká prorocké slovo o závěrečných událostech. Nově objevme Kristovu moc, která nás provede posledním pozemským konfliktem a přivede nás domů.

Osnova lekce

Předposlední lekce nabízí souhrnný pohled na závěrečné dny lidských dějin, kdy se bude muset každý rozhodnout, na které straně bude stát. Zároveň připomíná, že Boží slovo a intenzivní působení Božího Ducha budou pomoci a podporou pro všechny, kdo budou chtít stát na Boží straně.

- 2Pt 1,16–21: Důvěra v pravdu Božího slova (neděle)
- Zj 7,1–3: „Boží pečeť“ – vědomé rozhodnutí stát na správné straně (pondělí)
- Zj 13,13–17: „Pečeť“ Božího nepřítele – rozhodnutí jít proti Bohu (úterý)
- Jl 2,21–24; Zj 18,1–5: Závěrečné působení Ducha svatého (středa a čtvrtek)

VĚRNOST BOHU A JEHO SLOVU

¹⁶Nedali jsme se vést vymyšlenými bájemi, ale zvěštovali jsme vám moc a slavný příchod našeho Pána Ježíše Krista jako očití svědkové jeho velebnosti. ¹⁷On přijal od Boha Otce čest i slávu, když k němu ze svrchované slávy zazněl hlas: Toto jest můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení. ¹⁸A tento hlas, který vyšel z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na svaté hoře. ¹⁹Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbrěskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci. ²⁰Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. ²¹Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, posláni od Boha. (2Pt 1,16–21)

Osobní studium

Přečti si verše Př 23,23; J 8,32 a J 17,17. Jaká důležitá myšlenka zaznívá v těchto textech?

Po celé věky byl velký spor bojem mezi pravdou a bludem. Satan je „lhář a otec lži“ (J 8,44). Ježíš je původcem vši pravdy. On dokonce prohlásil: „Já jsem ta cesta, pravda i život“ (J 14,6). Pravdu, která nás osvobozuje od satanových podvodů, najdeme v Božím slově. Bible odhaluje satanovu strategii a ukazuje Boží plány. Písmo je světlem našim nohám (Ž 119,105). Žalmista říká: „Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo, nezkušení nabývají rozumnosti“ (Ž 119,130). Potom dodává: „To hlavní v tvém slovu je pravda...“ (Ž 119,160).

Jaké ujištění nám dává apoštol v úvodních verších (2Pt 1,16–21) v souvislosti s proroctvími? Jakou ilustraci používá, aby ukázal důležitost Božího prorockého slova?

„Nedali jsme se vést vymyšlenými bájemi...“ (2Pt 1,16). Proroctví Božího slova osvět-

lují cestu před námi. Pomáhají nám odlišit pravdu od bludu. Bez Bible bychom byli ponecháni rozmarům lidských názorů a snadno bychom se nechali oklamat. „Zatímco Pán vede svůj lid k Písmu, aby jej ochránil před vlivem falešných učitelů a před klamnou mocí démonských duchů, satan se všemi prostředky snaží lidi odvést od pravého poznání – nepřeje si, aby se drželi Bible a rozuměli jejím naučením, protože ta odhalují jeho klamy. [...] Brzy se před námi rozprostře poslední velký klam; antikrist vyrukuje s úžasnými zázraky. Klam bude do té míry podobný pravdě, že jej bude možné rozeznat jen pomocí Písma; každé tvrzení a každý zázrak je proto třeba prověřovat Písmem. [...] Pouze ti, kdo opevní svou mysl biblickým učením, obstojí v posledním velkém boji. Každý bude vyzkoušen, zda poslouchá Boha více než lidi. Rozhodná chvíle je už velmi blízko. Držíme se pevně neměnného Božího slova? Jsme skutečně připraveni stát na straně Božích přikázání a víry v Ježíše Krista?“ (GC 593.594; VDV 385)

Aplikace

Uvažuj o otázce v citátu výše. Co nám umožní obstát v konečné krizi? Co nás odvádí od studia Božího slova? Jak bychom mohli dělat kompromisy s pravdou pro získání osobního potěšení?

ZAPEČETĚNÍ PRO NEBE

‘Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. ‘A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečeti živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: ‘Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!’“ (Zj 7,1–3)

Osobní studium

V nadcházející krizi uctívání Hospodina se věrný Boží lid nepoddá nátlaku světa (Zj 14,12). Věrní budou zapečetěni Duchem svatým (Ef 4,30), a proto budou pevně stát. V dávných dobách potvrzovala pravost úředních dokumentů pečeť. Byla charakteristickým a jedinečným znamením majitele. Jelikož poslední konflikt se soustředí na uctívání a Boží autoritu zjevenou v jeho zákoně, je namístě očekávat, že součástí Božího zákona bude i pečeť a my ji budeme moci najít (viz Iz 8,16).

Jaké charakteristiky pečeti jsou součástí přikázání o sobotě (Ex 20,8–11)?

Ve čtvrtém přikázání můžeme jasně pozorovat tři prvky autentické, důvěryhodné pečeti:

1. Jméno toho, kterému pečeť patří: „den odpočínutí *Hospodina*, tvého Boha“.
2. Jeho titul: Hospodin je představen jako Stvořitel, který „učinil“.
3. Oblast jeho vlády: „nebe i země, moře a všechno, co je v nich“.

Pečeť se někdy v Bibli nazývá také znamením (Ř 4,11). Slova pečeť a znamení jsou zaměnitelné. Sobotu, která se nachází v srdci Božího zákona, je jeho pečetí a znamením. Současně se stává i centrálním tématem posledního konfliktu v otázce pravého uctívání (Ez 20,12.20; Zj 12,17).

Porovnej texty Zj 7,1–3 a Zj 14,1 s verši Zj 13,16.17. Kde je umístěna Boží pečeť a kde znamení šelmy? V čem spočívá rozdíl?

Boží pečeť dostávají věrní na čelo. Čelo je symbolem mysli a představuje vědomé rozhodnutí člověka.

Znamení šelmy dostávají lidé buď na čelo, nebo na ruku. Taková symbolika ukazuje, že lidé na základě vlastního rozhodnutí buď přijali satanovy lži, nebo se jen svým jedním přizpůsobují falešnému uctívání, aby se vyhnuli hrozbě smrti.

Dábel nenávidí ty, kteří poslouchají Boha. Velký spor vyvrcholí, když drak (satan) povede válku s posledními z Božího lidu, kteří „zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši“ (Zj 14,12). Tito lidé jsou pevní ve své věrnosti Kristu.

Aplikace

Proč je každodenní věrnost Hospodinu klíčem k tomu, abychom byli připraveni na příchod závěrečné krize?

KOHO UCTÍVÁME?

¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. (Zj 13,13–17)

Osobní studium

V posledních dnech bude dramatickým způsobem vrcholit velký spor o uctívání. Koho budeme uctívat: Stvořitele, nebo šelmu a její obraz? Neexistuje žádná střední cesta. První anděl ze Zjevení 14 lidí vybízí: „Poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“ (Zj 14,7). Ke zdůraznění nebeské výzvy třetí anděl odhaluje hrozné následky uctívání šelmy, kdy každý, kdo se bude klanět šelmě, „bude pít víno Božeho rozhorlení, které Bůh nalévá neředitelně do číše svého hněvu“ (Zj 14,10).

Stvoření je základním důvodem pro správné uctívání (Zj 4,11). Protože Bůh „vše stvořil“ (Ef 3,9), satan Stvořitele nenávidí a pokouší se prostřednictvím pozemských mocností odstranit sobotu, památku stvoření (Da 7,25). Nadcházející konflikt o Boží zákon se zaměřuje na to, kdo má autoritu. Pokud se satanovi podaří zamezit uctívání soboty, prohlásí, že jeho autorita je větší než Boží. Aby toho dosáhl, satan se pokusí přesvědčit nebo přimět celý svět, aby přijal falešnou sobotu.

Dnes si možná nedokážeme úplně představit, že by se něco takového opravdu mohlo stát. Už jsme si však ukázali, že se svět dnes

mění opravdu dramaticky. Krize kolem onemocnění covidu-19 nás naučila, že z večera do rána se náš svět může změnit v úplně jiné místo. I když neznáme přesné detaily, které povedou k závěrečné krizi a k přijímání znamení šelmy, můžeme mít alespoň hrubou představu, jak se něco takového může uskutečnit. Svět je nesmírně nestabilní a díky technologiím, které jsou dnes k dispozici, se to, před čím Bible varuje, může stát mnohem rychleji, než jsme ochotni si připustit.

Jaké konkrétní tresty jsou podle úvodního textu (Zj 13,13–17) uvaleny na ty, kteří nepřijmou znamení šelmy?

Ti, kteří odmítnou následovat šelmu a její obraz a zůstanou věrni Kristu, budou čelit ekonomickým postihům a také hrozbě smrti. Lidé zůstávají takoví, jací byli vždy, zkažení, prahnoucí po moci a uchylující se k násilí. A i když nevíme, jak přesně se vyvinou závěrečné události, nemělo by být příliš obtížné představit si pronásledování na konci času. Přestože jsou následující slova v Janově evangeliu napsána ve zcela jiném kontextu, mnohé naznačují. Když apoštol charakterizuje Ježíše, ve svém svědectví napsal, že Kristus „nepotřeboval, aby mu někdo o někom říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku“ (J 2,25).

Aplikace

Uvažuj o zkaženosti lidstva a o zlu, které jsou lidé schopni udělat. Jak to vysvětluje možné vyhrocení a kulminaci závěrečných událostí? Co by nás měla tato smutná pravda naučit o ochraně vlastního srdce?

ČASNÝ A POZDNÍ DĚŠŤ

²¹Neboj se, země, jásej a raduj se, neboť veliké věci vykoná Hospodin. ²²Neboj se, dobytku na poli, stepní pastviny se zazelenají, strom zase ponese ovoce, fíkovník a réva vydají úrodu.

²³Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť vám dá učitele spravedlnosti a jako na začátku vám sešle hojnost dešťů podzimních i jarních. ²⁴Humna budou plná obilí, lisy budou přetékat moštem a čerstvým olejem. (Jl 2,21–24)

Osobní studium

Prostuduj úvodní verše Jl 2,21–24 a také Sk 2,1–4.41–47. Jaká předpověď se naplnila v prvním století? Jaký vliv to mělo na církev?

Vylití Ducha svatého o Letnicích velmi silně „odstartovalo“ činnost rané církve. Tři tisíce lidí se obrátily za jediný den. Skutky apoštolů zaznamenávají mnoho zázraků Boží proměňující milosti: „Ale mnozí z těch, kteří slyšeli Boží slovo, uvěřili, takže jich bylo již na pět tisíc“ (Sk 4,4). Na začátku se shromáždilo sto dvacet věřících, ti se modlili a pak se začaly dít zázraky. Církev se velmi rychle rozrostla o tisíce věřících. „Také mnoho kněží přijalo víru“ (Sk 6,7). Ano, i mnozí kněží se stali následovníky Ježíše.

Když začali být učedníci v Jeruzalémě krutě pronásledováni, rozprchli se a „začali kázat evangelium všude, kam přišli“ (Sk 8,4). Křesťanská společenství začala vznikat „v celém Judsku, Galileji a Samaří“ (viz Sk 9,31). Po svém obrácení apoštol Pavel hlásal Krista v celém Středomoří. Někteří Židé v Tesalonice se stavěli proti evangeliu, o křesťanech však vydali svědectví o účinnosti jejich působení, když o nich řekli, že jsou to ti, „kteří pobouřili celý svět“ (Sk 17,6). Mocí Ducha svatého se za poměrně krátkou dobu dostalo učení o Kristu do celého tehdy známého světa. Je

to velké svědectví o tom, čeho církev pod vedením Ducha svatého dosáhla. Jóelova předpověď o raném dešti se naplnila o Letnicích a pozdní déšť dopadne s ještě větší silou, aby připravil pozemskou úrodu na závěrečnou sklizeň.

Jak bude podle těchto veršů dokončeno Boží dílo na zemi?

Za 4,6

Za 10,1

Oz 6,3

Jk 5,7,8

Pojmy „raný“ („podzimní“) a „pozdní“ („jarní“) déšť jsou převzaty z izraelského zemědělského cyklu. Za raný déšť se pokládalo období dešťů na podzim, které bylo důležité pro vyklíčení semene. Pozdní déšť byl součástí jarního období a měl zajistit dozrání úrody. Proroci převzali ilustraci z přírody, aby tak popsali dílo a působení Ducha svatého při zvěstování evangelia. „Tak jako Pán seslal ‚raný déšť‘ ve vylití Ducha svatého na počátku kázání evangelia, aby vzácné semeno mohlo vzklíčit, tak i na závěr dá ‚pozdní déšť‘, aby úroda uzrála. [...] Velké dílo evangelia neskončí menším projevem Boží moci, než jakým se vyznačoval jeho začátek. Prorocství, která se splnila při seslání raného deště na počátku křesťanských dějin, se znovu splní v pozdním dešti na konci křesťanských dějin.“ (GC 611.612; VDV 395.396)

Aplikace

Co očekáváš ty osobně od vylití Ducha svatého v době konce? Jak v této souvislosti vnímáš období „pozdního“ deště? Je třeba čekat na něco, co se bude dít až v budoucnosti, nebo můžeš tuto zkušenost prožívat „teď“?

„MOHUTNÝ HLAS“

¹Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. ²Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skryší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka; ³neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmařilosti a přepychu.“ ⁴A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy. ⁵Neboť jeho hříchy se navršily až k nebi a Bůh nezapomněl na jeho viny.“ (Zj 18,1–5)

Osobní studium

Co říkají tyto verše o dokončení Božího díla na zemi?

Zj 18,1–4

Žd 2,14

Mt 24,14

Anděl oznamující pád Babylóna má „velkou moc“. Podobně jako andělé ze Zj 14, i tento anděl představuje lidské posly. Je to anděl, který zjevuje Boha tak věrně, že „země byla ozářena jeho slávou“. Řecké slovo pro moc (autoritu) v Novém zákoně je *exouse*. Často odkazuje na Kristovo vítězství nad mocnostmi zla. Ježíš používá toto slovo v Matoušově evangeliu při vyslání svých učedníků. Ježíš dává svým učedníkům „moc nad nečistými duchy“, kteří představují mocnosti zla (Mt 10,1). Posílá je v Boží moci, aby zvítězili v boji dobra se zlem. Ve „velkém pověření“ Ježíš opět posílá učedníky jako ten, kdo má veškerou „moc

na nebi i na zemi“. A právě v této moci mají učedníci jít, aby získávali další učedníky ze všech národů, aby je křtili a vyučovali (Mt 28,18.19).

Novozákonní církev byla naplněna mocí Ducha svatého a šla vpřed v moci živého Krista, který ve svém životě a smrti zvítězil nad mocnostmi zla. Právě takové působení církve mohlo „rozzářit zemi“ Boží slávou. Během několika let se Kristově církvi podařilo hlásat evangelium v celém tehdy známém světě (Ko 1,23).

Na konci času bude Duch svatý vylit v takové síle, že se to nedá přirovnat k ničemu, co známe z minulosti. Evangelium se bude nesmírně rychle šířit do všech částí země. Za den se obrátí tisíce lidí a Boží milost a pravda ovlivní celou planetu. Tímto způsobem nejen zazní celému světu varování, ale také evangelium, které přináší naději.

„Kristovi následovníci budou radostně zvěstovat Boží poselství – po celém světě budou varování šířit tisíce lidí. Budou se dít zázraky, nemocní budou uzdravováni; věřící budou provázet znamení a zázraky.“ (GC 611.612; VDV 396)

Aplikace

Co brání tomu, aby byl vylit Duch svatý, aby byl seslán „pozdní déšť“ a aby zaznělo volání „mohutného hlasu“? Role jednotlivce se může zdát malá. Co však může každý z nás udělat, když budeme otevření a vnímaví vůči Duchu svatému?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Již v roce 1851 adventističtí průkopníci identifikovali druhou šelmu ze Zj 13,11–17 jako Spojené státy americké. Tehdy to však muselo být skutečně nepředstavitelné. Jak by mohly právě Spojené státy způsobit, že celý svět bude uctívat první šelmu (Zj 13,12)? Ještě v 80. letech 19. století celé námořnictvo Spojených států sestávalo jen ze osmačtyřiceti zastaralých lodí.

Od skončení studené války se však Spojeným státům vojensky nevyrovná žádná velmoc. A přestože se Američané těšili z úžasných svobod, v současném turbulentním světě se dá postřehnout, že jsou tyto svobody pošlapávány, nebo dokonce úplně rušeny. Mnozí věří, že už nyní jsme svědky naplňování biblických proroctví pro čas konce.

„Všichni, kdo nebudou chtít přijmout tato nařízení [zachovávání falešné soboty], budou vystaveni trestům, až bude nakonec vyhlášeno, že zasluhují trest smrti. Boží zákon, který zahrnuje také pravý den Božího odpočinku, vyžaduje poslušnost a varuje, že jeho přestupníky stihne Boží trest.“ (GC 604; VDV 392)

„S blížící se bouří mnozí z těch, kdo sice přijali poselství třetího anděla, ale nenechali se ‚posvětit poslušností pravdy‘, se vzdají svého názoru a přidají se k odpůrcům. Spojí se se světem, budou s ním sdílet jeho názory a postupně se na všechno budou dívat i stejnými očima. A potom, až budou postaveni před zkoušku, rozhodnou se pro snazší cestu. Lidé nadaní, příjemného vystupování, kteří kdysi vyznávali pravé evangelium, použijí všechny své schopnosti, aby oklamali a svedli další. Stanou se nejrozhodnějšími nepřáteli svých bývalých spoluvěřících. Až se světitelé soboty dostanou před soudy, aby se odpovídali ze své víry, stanou se tito odpadlíci neúčinnějšími satanovými nástroji. Zahrnou je pomluvkami a obviněními; výmysly a falešnými informacemi proti nim popudí představitele státní moci.“ (GC 608; VDV 394)

Otázky k rozhovoru

1. Proč je v nadcházející krizi důležité, abychom rozuměli událostem času konce? Jak nás Písmo chrání před podvodou?
2. Demokratické společnosti na celém světě byly po staletí baštami náboženské svobody. Proč a jak může dojít k rychlým změnám?
3. Přečtěte si ještě jednu citáty uvedené výše. Která naše dnešní rozhodnutí by mohla způsobit, že se jednou přidáme k těm, co se „zřeknou své víry a přidají se k odpůrcům“? Co nás může ochránit před takovým pádem?
4. Jak se mění poselství druhého anděla při volání „mohutného hlasu“? Jak se vy osobně můžete připravovat na přijetí pozdního deště?